

καὶ γενναία. Ἐὼ νῦν λέγειν τοὺς κατὰ διαφόρους κόμας καὶ χώρας ἱεροὺς καὶ θείους σηκοὺς, οὐκ ἔντας εὐαριθμήτους, οὐσπερ θείῳ ζήλω ἀνήγειρας, μηδενὸς ἄλλως φεισάμενος. Ἐπειδὴ δ' ἕκαστος οἷς ἤδεται, τούτοις καὶ τιμώμενος γάννυται, καθὰ φησι τὸ γνωμοδοτούμενον· διὰ τοῦτο καὶ γὰρ ἐβουλήθην τιμησαί σου τὴν μεγαλοπρέπειαν διὰ τοῦ παρόντος μου ἀναθήματος. Τοῦ δὲ σὲ ἤδεσθαι τῷ δωρήματι, σαφές γνώρισμα ἢ τῶν θείων γραφῶν διὰ σοῦ μεθερμηνεύσεις καὶ μετάφρασις ἀπὸ τῆς ἐλλάδος φωνῆς εἰς τὴν τῶν Μουσῶν καὶ Δακοπαιόνων διάλεκτον¹, τὸν σὸν πρὸς τὰς ἱεράς καὶ θειογραφικὰς βίβλους ἔρωτα καὶ θερμώτατον πόθον ἀνάφανδον παριστάνουσα. Ὡστε καὶ τούτῳ καὶ αὐτὸν δὴ τὸν φιλάδελφον ὑπερῆρας Πτολεμαῖον, τὸν τῆς Αἰγύπτου κατάρξαντα. Ἐκεῖνος καὶ γὰρ τὴν θεῖαν μεθερμηνεύσας γραφὴν, ταύτην οὕτως ἐν τῇ οἰκείᾳ ἐναπέθετο βιβλιοθήκῃ· σὺ δὲ, πάνσοφε καὶ θεόστεπτε κεφαλή, ἐν ταῖς ἱεραῖς ἐκκλησίαις δωρεὰν τὰς βίβλους ἀφωσιώσω. Σοὶ τοιγαροῦν τῷ περιφανεστάτῳ ἡρωϊ, τῶν ἀπ' αἰῶνος ἡγεμόνων τῇ κορωνίδι, τὴν παρούσαν ἀνατίθημι βίβλον, ΠΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ὀνομαζομένην. Διὸ, τρίς καὶ πολλάκις εὐδαίμων τε καὶ μακάριε, μὴ ἀπαξιώσεις, ἀντιβιῶν, δέξασθαι τουτί μου τὸ δῶρον, ἐς τὸν διακαῆ μερικόν, ὃν ἔχω πρὸς σέ, ἀπιδὼν αἰδήμονα πόθον, καὶ οὐκ ἐς τὴν τοῦ δῶρου κοινότητα.

Εὐδαιμονῶν διαβιώσης, Ἑλλήνων καύχημα, Βυζαντίου δόξα, Καντακουζηνῶν εὐχος καὶ πάσης Μυσίας τὸ κράτος.

Οὐδέ τε καὶ μέγα χαίρει. Ἐνετίηθεν.

Bibliothèque du Parlement hellénique.

PHILIPPI CYPRII, Magnæ Ecclesiæ Constantinopolitanae ante hos qvadraginta annos Proto-notarii,

1. Allusion à la traduction de la Bible en roumain attribuée à NICOLAS SPATHAR et qui parut à Bucarest l'année suivante (1688). Émile Picot en a donné le titre et la description dans sa *Notice biographique et bibliographique sur Nicolas Spatar Milescu* (Paris, 1883, in-8°), pages 43-44.

